

Prof. Məxfut Macidə
Ayn Şəms Universiteti – Misir

OSMANLI DÖVLƏTİNİN AZƏRBAYCAN XALQ CÜMHURİYYƏTİ (1918-1920) İLƏ MÜNASİBƏTLƏRİ

Azərbaycan Respublikası müstəqilliyinin 100 illiyini qeyd edir. 28 may tarixi Azərbaycan xalqı üçün xüsusi əhəmiyyətə malikdir.

23 ay yaşayın Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti 28 may 1918-ci ildə yaranmışdır. Müddətin qısa olmasına baxmayaraq cümhuriyyət yeni dövlətin xüsusiyyətlərini eks etdirən daxili və xarici cəhdərlər zəngin bir yol keçmişdir. Cümhuriyyət daxili siyasi təşkilatlarını mülki demokratiya əsasında inşa etməyə çalışmış, xarici siyasetini mehriban qonşuluq siyaseti əsasında qurmuşdur.

Qeyd olunmalıdır ki, müstəqil Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti çox çatın tarixi şəraitdə meydana gəlmişdi. O dövrə problemlər, beynəlxalq və etnik münaqişələr, Rusiya kommunizm inqilabları, vətəndaş mühərabələri və Birinci Dünya mühərabəsinin mənfi nticicələri hökm sürdü.

Çar Rusiyasının süqtundan sonra Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin 28 may 1918 ildə qurulması bu dövləti bir tərəfdən Şimal və Cənub, Şərqi və Qərb arasındakı strateji mövqeyinə, digər tərəfdən də neft kimi tabii sərvətinə görə Avropa Dövlətlərinin diqqət mərkəzinə çevriləsinə səbəb oldu. Çünkü neft Avropanın ehtiyacı olan enerji mənbəyi idi və böyük dövlətlər onu ələ keçirməyə çalışırdı.

Birinci Dünya mühərabəsi qurtarmaq üzrə idi. Osmanlı imperiyası strateji mövqeyi və petrol sərvətlərinə görə Rusyanın Zaqqafqaziya respublikalarına, xüsusilə də Bakı şəhərinə hökmrənlığını davam etdirən istiyini və ermənilərin Rusiya və Britaniyanın köməyiyle türk əhalisindən intiqam almaq üçün müsəlman Azərbaycan xalqına qarşı etdikləri hücumların qəddarlığını anlaşımdı. Buna görə də Osmanlı İmparatorluğu aralarındaki mədəni, tarixi və etnik əlaqələri nəzərə alaraq Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin müstəqil bir dövlət kimi tanımıdı. Osmanlı imperiyası coğrafi mövqeyindən əlavə mədəni və tarixi cəhətdən Azərbaycana ən yaxın dövlət idi. Bu zaman Azərbaycan xalqı hələ Osmanlı imperiyasına bir İslam xilafəti dövləti kimi baxırdı.

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti başda parlament olmaqla demokratik təşkilatlarını qurmağı, etnik və dini fərqlərə varmadan dövlətin vətəndaşlığı əsasında dəyər tapmasına çalışıldığı vaxtda, həm də başda Osmanlı imperiyası olmaqla böyük dövlətlərə xarici əlaqələrini təşkil etməyə çalışırdı. Azərbaycan İstiqlal Bəyannamasından deyilirdi "Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti beynəlxalq ictimaiyyətin üzv dövlətlərlə mehriban qonşuluq siyasetini həyata keçirir" və müxtəlif beynəlxalq və regional tərəflərətərlər ünsiyyət qurmağı imkan verən xarici siyaset yürüdür.

Osmanlı imperiyası və 1918-ci ildə elan edildikdən sonra Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti arasında əlaqələr mədəni və tarixi əlaqələrdən əlavə Azərbaycana ermənilər və Rusiyaya qarşı dayanmaqdır. Kəmək göstərmənin əhəmiyyəti üzərində möhkəmləndi. İki dövlət 1918 il iyunun 4-də "Osmanlı imperiyası və Azərbaycan dövləti hökumətləri arasında dostluq müqaviləsi" imzaladılar. Bu müqavilə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin başqa dövlətlə imzaladığı ilk sənəddir. Bu müqavilə Respublikanın xarici siyasetində mühüm bir addım olmuşdur. Bu müqavilədə Osmanlı dövlətinin nümayəndəsi qardaşlıq əlaqəsini, Azərbaycan Cümhuriyyətinə bağlayan eyni irq və dini, Osmanlı Xəlifəsinin müsəlmanların xəlifəsi olaraq onların mənəvi ataları olduğunu və belə bir vaxtda bu müqavilənin imzalanması təbii və zəruri bir iş olduğunu qeyd etmişdir. Azərbaycan hökumətinin nümayəndəsi isə öz növbəsində yeni dövlətin kimliyini vurğulamışdır ki, bu dövlət müsəlman türk dövlətidir. Hətta bu müsəlman türk dövlətinin meydana gəlməsi. Böyük Turan arzusunun bir hissəsidir. Bu müqaviləyə damir yolu xətti və Bakı ilə Batum arasında olan qaz borusu xəttinin mühafizəsinə dair iki saziş əlavə olundu. Burada Osmanlı Hökuməti Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin təhlükəsizliyini və sabitliyini qorumaq üçün hərbi yardım göstəracılığını öz üzərinə götürdü. Osmanlı Hökuməti Azərbaycana Bakını bolşeviklərdən azad etmək və erməni daşnaklarından temizləmək üçün böyük yardım göstərdi. Bu iki qüvvə Azərbaycanın müstəqilliyinə və eyni zamanda Osmanlı dövlətinə böyük təhlükə yaradırdı. İki dövlət arasında qarşılaşdıqları təhlükələr fonunda iqtisadi əməkdaşlıqdan əlavə strateji əməkdaşlıq da yarandı. Hər iki dövlət hər hansı münasibətdə bu əlaqələri bürüze verməyə

çalışırdı. Məsələn, Osmanlı sultani Muhəmməd Rəşad vəfat etdikdə göndərilmiş baş sağlığı, həkimiyətə gələn Sultan Muhəmməd Vəhiduddinə göndərilmiş təbrük teleqramları Osmanlı dövləti ilə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti arasında dini və milli əlaqələrin olmasının göstəricisi kimi qeyd olunmuşdur.

Azərbaycan xalqının Rusiya və Britaniya tərəfindən dəstəklənən erməni təcavüzünə qarşı Osmanlı Xəlifəsindən kömək etmə çağrısına əsasən Osmanlı dövləti böyük hərbi komandirlərindən biri olan Ənvər Paşanı Qafqaz İsləm ordusu adlı ordunun başında Azərbaycana göndərmişdi. Bu ordu əvvəlcə Gəncə şəhərinə gəlmiş, sonra Qafqaz İsləm Ordusu Azərbaycan Milli Ordusu ilə birlikdə Bakıya nəzarəti ələ ala və Britaniya hərbi birləşmələrini buradan 1918-ci ilin sentyabr ayında çıxara bilmişdi. Lakin Osmanlı qüvvələri 1918-ci il 30 oktyabrda imzalanan Mondros müqaviləsinə əsasən Bakıdan çıxmış məbərүyətindən qalmışdır.

Osmanlı dövləti müstəqilliyini elan etmiş yeni dövlətin ehtiyaclarına cavab verməyə çalışırdı. Osmanlı tarixi sənədləri Azərbaycan və Osmanlı dövləti arasında əlaqələrin dərinliyini ifadə edən xeyli sayıda məlumatları bize çardırır. Azərbaycan Nazırılar Şurası sədri 1918-ci ilin iyun ayında ölkədə ilk polis bölməsinin yaradılması haqqında qərar qəbul etmiş və Osmanlı Hərbi Nazırılıyına 1918-ci il sentyabr ayının 4-də məktub göndərmişdi. Məktubda Azərbaycan polis strukturunun qurulmasına istifadə etmək üçün Osmanlı Mülki və Hərbi Polisinə nizamlayan qanunlardan bir neçə nüsxə göndərilməsi xahiş olunurdu. Həmçinin Osmanlı Dövləti Azərbaycan Hökumətinə kömək etməyə və müstəqillik əldə etdikdən sonra gərgin maliyyə ehtiyacını qarşılaşmaya çalışmışdır. Belə ki, Azərbaycan Hökuməti hələ maliyyə gəlirlərinin nizammasına imkan tapmamışdır. 1918-ci il 4 sentyabr tarixli sənəd göstərir ki, Azərbaycan Hökuməti beş yüz min türk lirası tələb etmiş və bunun müqabilində məhsullarından və mineral sərvətlərindən müəyyən miqdardı Osmanlı dövlətinə verməlidir.

1918-ci il 4 noyabr tarixli sənəd Azərbaycanın Osmanlı Hökumətindən iki dövlət arasında siyasi əlaqələrin möhkəmləndirilməsi üçün Bakıya Osmanlı səfirinin təyin olunmasını xahiş etdiyini göstərir. Osmanlı dövləti bu xahiş cavab olaraq siyasi nümayəndə təyin edir və iki dövlətin əlaqələrinin öz mənafələrinə uyğun olaraq genişləndirilməsinə ehtiyacı olduğu üçün o səfiri dərhal Bakıya göndərir.

Tarixi sənədlər göstərir ki, Azərbaycan dövləti Osmanlı Hökumətinə ermənilərin mütəmadi olaraq onun ərazilərinə etdiyi hücumların və kəndləri əhalisindən intiqam almaq məqsədilə viran qoymaqlarının qarşısını almaqdə özünə kəmək görürdü. 1918-ci il 25 noyabr tarixində Osmanlı Da-xili İşlər Nazırılıyına məxfi teleqram daxil olmuşdu. Orada Naxçıvan əhalisinin Osmanlı Hökumətinə pənah gətirdikləri və Osmanlı əsgərlərinin buradan çıxmışından sonra onlara xüsusi köməyin gölməməsi və ermənilərin təcavüzlerinə moruz qalmaları və bunun nəticəsində el-obalarını qoyub getmələri göstərmişdir. Onlar bir tərəfdən ruslara qarşı, digər tərəfdən erməni təcavüzlərinə qarşı, eyni zamanda böyük dövlətlərin ambiyalalarına qarşı Osmanlı dövlətinə olan ehtiyaclarını göstərmişlər. Osmanlı dövləti Azərbaycanda baş verən hadisələr haqqında bütün xəbərləri araşdırmağa, Britaniya və ermənilərin bölgədəki hərəkatlarını və erməni təcavüzü nəticəsində Qafqaz ərazilərindən qaçan mühacirlərin Şərqi Anadoluda yerləşdirilməsini, təhsil əldə etmək üçün Osmanlı ərazilərinə gələn azərbaycanlı tələbələrin qarşılığunu izləməyə çalışırdı.

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin yaşadığı müddətin qısa olmasına baxmayaraq, Şərqi ilk Parlamentli Respublika olaraq tanınır. Burada ümumi hüquq və azadlıqlar hökm sürdü, Parlament və Hökumət təşkil olunmuşdur, ilk təhsil və hökumət təşkilatları yaradılmışdır. Bu dövlətdə qadınlara səsverme hüquq verilirdi və onlar yeni yaradılmış dövlətdə baş verən hadisələrdən kənarda qalmırdılar.